

Invitatorium

Žalm 95

Jakub Pavlík

I.D

Nápěv volně podle *Antiphonarium Cisterciense*, Westmalle: Typographia ordinis cisterciensium strictioris observantiae 1947, 271*nn.

Pojď - me, já-sej-me Hos - po - di - nu, o - sla - vuj - me ská - lu své spá - sy,
předstupme před ně - ho s chvalo - zpě - vy a pís - ně - mi mu za - já - sej - me!
Ne - boť ve - li - ký Bůh je Hos - po - din a ve - li - ký král na - de vše - mi Bo - hy.
V je - ho ru - ce jsou hlu - bi - ny ze - mě a je - mu pa - tří vý - ši - ny hor.
Je - ho je moře, vždyť on je u - či - nil, i souš, kterou zhnětly je - ho ru - ce.
Pojď - me, padněme, klaň - me se, poklekněme před svým tvůr - cem, Hos - po - di - nem!
Ne - boť on je náš Bůh a my jsme lid, který pa - se, stádce vedené je - ho ru - kou.
Kéž bys - te dnes u - poslechli je - ho hla - su: Ne - za - tvrzu - jte svá srdce ja - ko v Me - ri - bě,
ja - ko teh - dy v Masse na pouš - ti, kde mě dráž - di - li va - ši ot - co - vé,
zkou - še - li mě, ač vi - dě - li mé či - ny.
Čty - ři - cet let mi by - lo pro - tiv - né o - no po - ko - le - ní;
ře - kl jsem: je to lid, kte - rý blou - dí v srd - ci, ne - po - zna - li mé ces - ty.

Pro-to jsem pří-sa-hal ve svém hně - vu: Ne - při - jdou na mís-to mé-ho kli - du.
 Slá - va Ot - ci i Sy-nu i Duchu sva-té - mu, jako byla na počátku, i ny - ní i vždycky
 a na vě-ky vě - ků. A - men.

II.D

Nápěv volně podle *Liber hymnarius*, Solesmes 1983, 133nn.

Pojď me, já - sej-me Hos-po - di-nu, o - sla-vuj-me ská-lu své spá - sy,
 předstupme před ně-ho s chvalo - zpě - vy a pís - ně - mi mu za-já - sej - me!
 Neboť ve-liký Bůh je Hospodin a ve-liký král nade všemi Bohy. V jeho ruce jsou hlubiny země
 a jemu patří výšiny hor. Jeho je moře, vždyť on je u - činil, i souš, kterou zhnětly jeho ru-ce.
 Pojď me, pad-ně-me, klaň - me se, po-klek-ně-me před svým tvůrcem, Hos-po - di-nem!
 Neboť on je náš Bůh a my jsme lid, který pa - se, stád-ce ve-de-né je-ho ru - kou.
 Kéž bys-te dnes u - poslechli je-ho hla-su: Ne-za-tvr-zuj-te svá srd-ce ja-ko v Me-ri-bě,
 ja-ko teh-dy v Masse na poušti, kde mě dráždi-li va-ši ot - co-vé, zkouše - li mě,
 ač vi - dě-li mé či - ny. Čty-ři-cet let mi by-lo protiv-né o-no po-ko-le-ní;
 ře - kl jsem: je to lid, kte-rý blou-dí v srd-ci, ne-po-zna-li mé ces - ty.

Pro-to jsem pří-sa-hal ve svém hně - vu: Ne - při - jdou na mís-to mé-ho kli - du.
 Sláva Ot-ci i Sy - nu i Duchu sva - tému, ja-ko by-la na počátku, i ny-ní i vždycky
 a na vě - ky věků. A - men.

VI.

Nápěv volně podle *Liber hymnarius*, Solesmes 1983, 149nn.

Pojď me, já - sej - me Hos-po - di - nu, o - sla - vuj - me ská - lu své spá - sy,
 předstupme před ně - ho s chvalo - zpě - vy a pís - ně - mi mu za - já - sej - me!
 Neboť veli k ý Bůh je Hos-podin a veli k ý král nade všemi Bohy. V jeho ruce jsou hlubiny země
 a jemu patří výšiny hor. Jeho je moře, vždyť on je u - činil, i souš, kterou zhnětly jeho ru - ce.
 Pojď me, pad - ně - me, klaň - me se, po - klek - ně - me před svým tvůrcem, Hos - po - di - nem!
 Neboť on je náš Bůh a my jsme lid, kte - rý pa - se, stád - ce ve - de - né je - ho ru - kou.
 Kéž bys - te dnes u - poslech - li je - ho hla - su: Ne - za - tvr - zuj - te svá srd - ce ja - ko v Meri - bě,
 jako tehdy v Masse na poušti, kde mě dráždi - li vaši otco - vé, zkouše - li mě, ač viděli mé či - ny.
 Čty - ři - cet let mi by - lo protiv - né o - no po - ko - le - ní; ře - kl jsem: je to lid, kte - rý bloudí v srdci,
 nepoznali mé cesty. Proto jsem přísahal ve svém hněvu: Ne - při - jdou na místo mého kli - du.

Slá-va Ot-ci i Sy-nu i Duchu sva-tému, ja-ko by-la na po-čátku, i ny-ní i vždycky

a na vě-ky věků. A - men.